

MAANDBLAD

SEPTEMBER 2007

VERSCHIJNT NIET IN JULI EN AUGUSTUS

“Platte wagen” op de kaai te Oostende

DE PLATE

V.U. Jean Pierre Falise, Hendrik Serruyslaan 78/19 - 8400 Oostende

lid van de unie der belgische periodieke pers

maritiem tijdschrift

Neptunus v.z.w.

Postbus 17

8400 Oostende

Tel. en Fax: **059/80.66.66**

e-mail: **vzw.neptunus@pi.be**

Neptunus een Belgisch Maritiem tijdschrift

Met informatie

..... over de **Marine**

..... over de **koopvaardij**

..... over **vreemde oorlogsbodems**

..... over ons **maritiem verleden**

..... over de **havenactiviteiten** en

over nog zoveel meer **interessante maritieme aangelegenheden**

Abonneer U

of schenk uw vrienden of kennissen een abonnement

Jaarlijks abonnement: **€ 15**

Beschermd abonnement: **€ 20**

Weldoend abonnement: **€ 30**

te storten op rekening **473-6090311-30**
van Neptunus, Postbus 17, 8400 Oostende

DE PLATE

TIJDSCHRIFT VAN DE KONINKLIJKE HEEM- EN GESCHIEDKUNDIGE KRING
"DE PLATE" (V.Z.W.) - OOSTENDE.

Prijs Cultuurraad Oostende 1996.

Vormings- en ontwikkelingsorganisatie en Permanente Vorming.

Aangesloten bij de CULTUURRAAD OOSTENDE en HEEMKUNDE WEST-VLAANDEREN.

Statuten gepubliceerd in de Bijlage tot het Belgisch Staatsblad dd. 1-2 mei 1959, nr. 1931 en de Bijlage tot het Belgisch Staatsblad van 16 juni 2004.

Alle medewerkers zijn verantwoordelijk voor de door hen getekende bijdragen en weerspiegelen niet noodzakelijk de opinie van de Kring.

Tekstovername toegelaten na akkoord van auteur en mits vermelding van oorsprong.

Ingezonden stukken mogen nog NIET gepubliceerd zijn.

De auteurs worden er attent op gemaakt dat bij elke bijdrage een bronvermelding hoort.

JAARGANG 36

NUMMER 7-8-9

MAAND september 2007

Prijs per los nummer: € 1,50

IN DIT NUMMER

blz. 160: **G. SERVAES:** Hôtel du Louvre.

blz. 165: **R. DE CLERCK:** "Den verpestenden stanken" in Oostende – periode 1880-1930. Deel 1.

blz. 171: **Y. VAN HYFTE:** Ieder huis heeft zijn persoonlijke geschiedenis. Kaaistraat 4-6.

blz. 175 **M. CAPON:** Velo Club De Zeemeeuw Oostende (deel 18). Jaar 1946: zal de wielclub overleven?

THEMATENTOONSTELLING

Nog tot 15 september kunt ge de zomertentoonstelling "**De Koninklijke Stallingen**" bezoeken in ons museum. De boeiende geschiedenis van dit houten monument wordt er geschetst aan de hand van foto's, maquettes en andere archieven.

Het museum is nog **iedere** dag toegankelijk (uitgezonderd op dinsdag) tot 15 september

KONINKLIJKE HEEM- EN GESCHIEDKUNDIGE KRING DE PLATE

Correspondentieadres : Heemkring De Plate, Langestraat 69, 8400 Oostende.

Verantwoordelijke uitgever: . Jean Pierre FALISE, Hendrik Serruyslaan 78/19, 8400 Oostende.

Hoofdredacteur: Jean Pierre FALISE, Hendrik Serruyslaan 78/19, 8400 Oostende.

Rekeningen : 380-0096662-24

750-9109554-54

000-0788241-19

Het Bestuur

Erevoorzitters:

August VAN ISEGHEM, Ijzerstraat 1, 8400 Oostende.

Omer VILAIN, Rogierlaan 38/11, 8400 Oostende.

Voorzitter:

Jean Pierre FALISE, Hendrik Serruyslaan 78/19, 8400 Oostende, tel. 059708815.

E-mail: falise.jp@scarlet.be

Ondervoorzitter:

Walter MAJOR, Kastanjelaan 52, 8400 Oostende, tel. 059707131.

Secretaris:

Nadia STUBBE, Blauwvoetstraat 7, 8400 Oostende, tel. 059800289.

E-mail: plate.oostende@telenet.be

Penningmeester:

Simone MAES, Hendrik Serruyslaan 78/19, 8400 Oostende.

Leden:

Ferdinand GEVAERT, Duinenstraat 40, 8450 Bredene.

August GOETHAELS, Stockholmstraat 21/10, 8400 Oostende.

Freddy HUBRECHTSEN, Gerststraat 35A, 8400 Oostende.

Valère PRINZIE, Euphrosina Beernaertstraat 48, 8400 Oostende.

Guy SERVAES, Plantenstraat 82, 8400 Oostende.

Emile SMISSAERT, Hendrik Serruyslaan 4/9, 8400 Oostende.

Gilbert VERMEERSCH, Blauw Kasteelstraat 98/2, 8400 Oostende.

Koen VERWAERDE, A. Chocqueelstraat 1, 8400 Oostende.

Johan VAN ROOSE, Kabeljauwstraat 5, 8460 Oudenburg (wnd).

Schreven in dit nummer:

Guy SERVAES: Plantenstraat 82, 8400 Oostende.

Rudy DE CLERCK: Violierenlaan 42, 8400 Oostende.

Ivan VAN HYFTE: Kastanjelaan 58, 8400 Oostende.

Michel CAPON: Westlaan 19, 8400 Oostende.

SEPTEMBER ACTIVITEIT

De Oostendse Heem- en Geschiedkundige Kring De Plate heeft de eer en het genoegen zijn leden en andere belangstellenden uit te nodigen tot de volgende avondvoordracht op

donderdag 27 september om 20.00 uur

in de conferentiezaal van de V.V.F., Dr. L. Colensstraat 6, 8400 Oostende

Onderwerp: **DE PRENTKAARTEN VAN LE BON**

Spreker: dhr. **Norbert HOSTYN**

Le Bon was de voornaamste Oostendse fotograaf tijdens de decennia vóór 1914. In zijn fotostudio aan de Van Iseghemlaan passeerden ontelbare Oostendenaars en toeristen voor zowel gewone portretfoto's als voor toeristische souvenirfoto's in leuke decors vol reminiscenties aan strand, zee en dijk. Le Bon deed ook wel wat reportagewerk en ging ten huize om overledenen op het sterfbed te fotograferen.

Maar er is meer. Le Bon was ook de man achter het aquarium én eigenaar van de grootste souvenirwinkel van die tijd, A l'Industrie Ostendaise. Gelegen in de Vlaanderenstraat was deze souvenirzaak het voornaamste afzetpunt van zijn eigen prentkaartenuitgiften en edities van grotere panoramische zichtkaarten.

In de lezing maakt U kennis met de gigantische prentkaartenproductie van Le Bon. De genummerde en ongenummerde reeksen, de thema's die zoal aan bod kwamen.

Onder leiding van conservator Norbert Hostyn zijn we meteen vertrokken voor een unieke stadswandeling die ons terugvoert naar de Belle Epoque.

Begin volgend jaar zal een thematentoonstelling in ons museum gewijd worden aan fotograaf Le Bon en zijn werk.

Wij hopen bij de start van ons "winterseizoen" U terug talrijk te mogen begroeten op deze boeiende retro-avond.

Zoals steeds is de toegang gratis, ook voor niet-leden.

EVENTJES HERINNEREN AAN

Hebt U al de 4 foto's herkend die wij in ons tijdschrift van mei publiceerden met de vraag:

waar in Oostende?

We verwachten Uw antwoord (één per lid) vóór 01 oktober.

Onder de juiste oplossingen worden er drie waardevolle boekenpakketten verloot en er zijn nog vele troostprijzen.

Meedoen dus!

HÔTEL DU LOUVRE

door Guy SERVAES

Momenteel staat het Hôtel du Louvre in de Karel Janssenslaan 12A sterk in de belangstelling wegens zijn nakende afbraak. Gelukkig werd de sloopvergunning geschorst door de Raad van State, dankzij een actie van buurtbewoners en de erfgoedvereniging Dement. Maar dit wil nog niet zeggen dat het pand niet afgebroken kan worden.

Het Hôtel du Louvre is een Art-déco-getint breedhuis uit het interbellum, ontworpen door architect Albert-Victor Fobert uit Oostende. Het pand werd opgenomen in de inventaris van het Vlaams Instituut voor het Onroerend Erfgoed (VIOE), met inventarisnummer ID 55557, wat de leidraad is voor belangrijk lokaal erfgoed. Het pand is een voorbeeld van overgangsarchitectuur tussen de uitbundige Belle Epoque (eclecticisme) en de strakkere Art déco. De klassieke en zeer evenwichtige gevelopbouw vertoont al vereenvoudigde strakke elementen en symbolen. Men kan zelfs swastika symbolen, als oud euraziatisch symbool, in de gevel terugvinden.

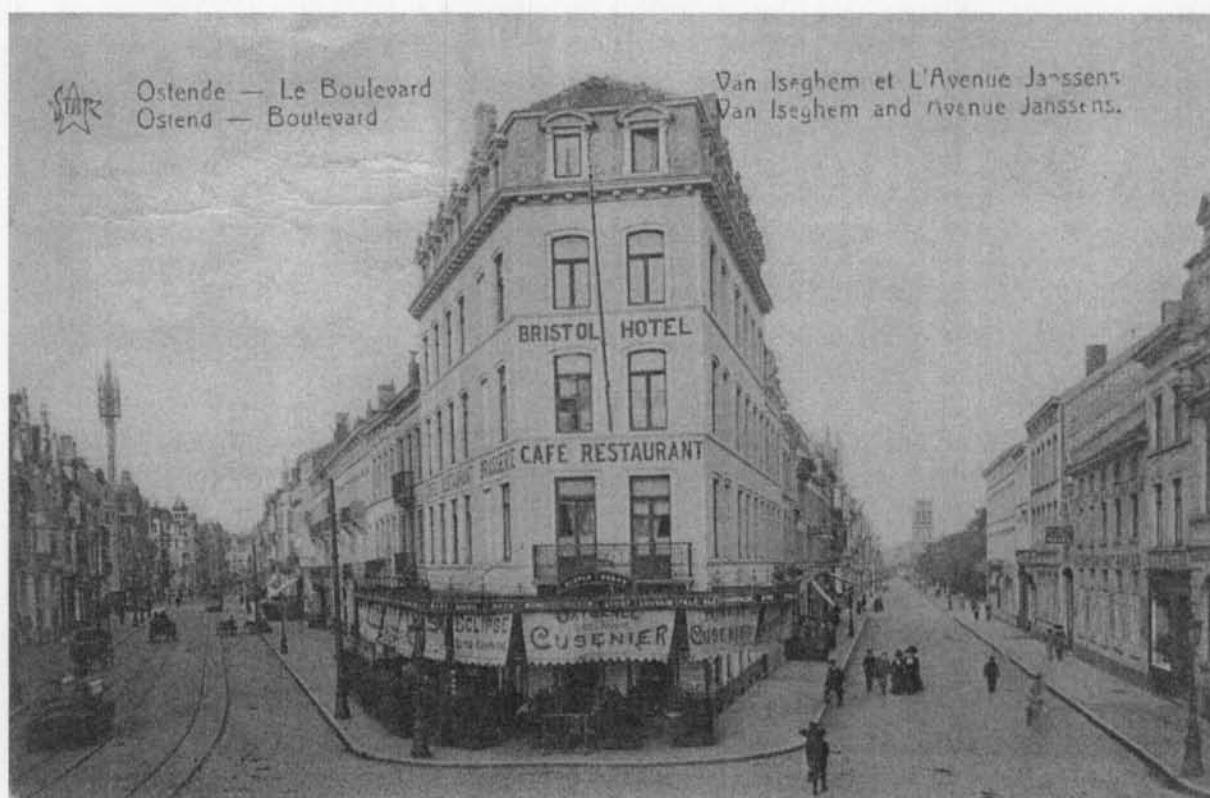

Fig. 1 : Zicht op de Van Iseghemlaan en de Karel Janssenslaan met rechts de brouwerij.

Historie

Op de plaats van het hotel bevond zich vroeger brouwerij Staessens. Op oude postkaarten bemerkt men diverse opschriften op de gevel zoals ‘Dépôt des Eaux Natas’, ‘Brasserie’ en ‘Brouwerij Het Anker’. Links van de brouwerij bevond zich reeds de dokterswoning die er vandaag nog steeds staat (Karel Janssenslaan 10), en die nu is omgebouwd tot de horeca-zaak ‘t Groote Huys’. In die periode waren beide gebouwen bouwkundig met elkaar verbonden. Na de eerste wereldoorlog werd besloten de brouwerij te verbouwen. Er kwam een extra verdieping en de gevel werd volledig aangepast naar de toen heersende smaak. Het pand rechts (Karel Janssenslaan 12B) werd eveneens opgetrokken in dezelfde periode en door dezelfde architect Fobert. Dit pand is echter veel klassieker van stijl en bevat geen ‘moderne’ Art déco stijlelementen. Een teken dat de architect zich moest aanpassen aan de smaak van de bouwheer.

Hôtel du Louvre kwam er pas in 1933. Edmond Vandermeulen (°Brussel 1888) en Marie Lories (°Halle 1901) verhuisden vanuit Brussel naar Oostende om eerst het Hôtel du Lion op de hoek van de Vindictivelaan en de Christinastraat uit te baten, om pas daarna een nieuw hotel in de Karel Janssenslaan te starten. Hôtel du Lion is misschien beter gekend onder zijn oudere naam Hôtel de Barcelone. Het nieuwe Hôtel du Louvre had twee eetzalen, en dertig kamers met badkamer op de gang. De publiciteit uit die tijd vermeldt trots : "Nabij zeebaden en Kursaal. Beste comfort. Centrale verwarming. Loopend water, warm en koud, in alle kamers. Baden. Diner vaste prijs en à la carte. Pension. Garage in het Hotel."

Fig 2 : Zicht van het Hôtel du Louvre met de foto mevr. Vandermeulen met haar tweelingszoontjes.

De tweede oorlog gooide echter roet in de hotelactiviteiten. De twee zonen Paul en Jean (°Brussel 1922) vluchtten met de laatste maalboot in mei 1940 naar Engeland, waarna het Hôtel ingepalmd werd door het Gerecht van de Kriegsmarine. De Duitse vlag die boven de schoorsteen hing, is ondertussen opgenomen in de collectie van het Provinciaal Museum Raversijde. Het echtpaar Vandermeulen-Lories bleven in het hotel wonen tijdens de bezetting.

In de oude bakstenen gewelven, uit de tijd van de brouwerij, werd een schuilkelder ingericht, waarvan de ingang vlak onder het grote venster was. De ingang was afgeschermd met betonnen blokken. Stiekem luisterden hier de burens naar de Engelse radio terwijl de Duitsers enkel meters boven hun hoofd zaten. Bij de bevrijding werd de veiligheidsdienst van het Engels leger ingericht in het hotel.

De twee zonen bevrijdden Europa met de Brigade Piron, en keerden na vier jaar eindelijk terug naar hun gehavende Oostende. Na een volledige vernieuwing ging het hotel terug open, maar reeds in 1947 overleed Edmond Vandermeulen. Beide zonen hadden ondertussen een andere carrière gekozen, maar de weduwe hield het hotel nog open tot in 1954. Het hotel werd nog enkele jaren door andere mensen uitgebaat, maar werd al spoedig een winkelpand. Wie herinnert zich o.a. de winkel met bambou-meubelen niet? Het pand werd eind jaren '90 aangekocht door het stadsbestuur om er een buurthuis te realiseren, maar verkocht het in 2004 door aan een bouwpromotor.

Vandaag is de site een belangrijk stadszicht, met een zeer mooi aansluitend beeld van een vijftal panden uit eenzelfde periode. Nieuwbouw midden deze site zou de architecturale eenheid verbreken.

Fig. 3 : Edmond Vandermeulen, Marie Lories en hun tweelingszonen Paul en Jean in 1946

Fig. 4 : Hôtel du Louvre, vlak na zijn opening in 1933

De architect van het pand is **Albert-Victor Fobert**, geboren te Leupegem op 19 september 1883 (sterfdatum onbekend). Hij was één der belangrijkste en productiefste architecten van Oostende en de middenkust in het interbellum. De meeste realisaties sluiten aan bij het vooroorlogse eclecticisme, echter uitgevoerd in een meer algemene benadering zonder overdreven detaillering. Voor Oostende is hij duidelijk één der belangrijkste architecten uit het interbellum, samen met André Daniels. Diverse ontwerpen van zijn hand staan vandaag op de lijst van beschermde monumenten. Niettemin blijft Fobert een gewaardeerd architect die architectonisch een interessant parcours heeft afgelegd, gaande van klassiek en eclectisch, over Art déco invloeden, tot het modernisme (Renbaan Oostende). Zijn ontwerpen zijn vandaag belangrijke getuigenissen van de drie belangrijkste architecturale periodes in Oostende: de Belle Epoque van vóór de eerste wereldoorlog, het interbellum en het modernisme van de jaren vijftig.

Albert-Victor Fobert was gehuwd met Anna Dhont, en woonde in de Alfons Pieterslaan 116 en de Koninginnelaan 44.

*Fig. 5 :
Voorste eetzaal*

*Fig. 6 :
Achterste eetzaal*

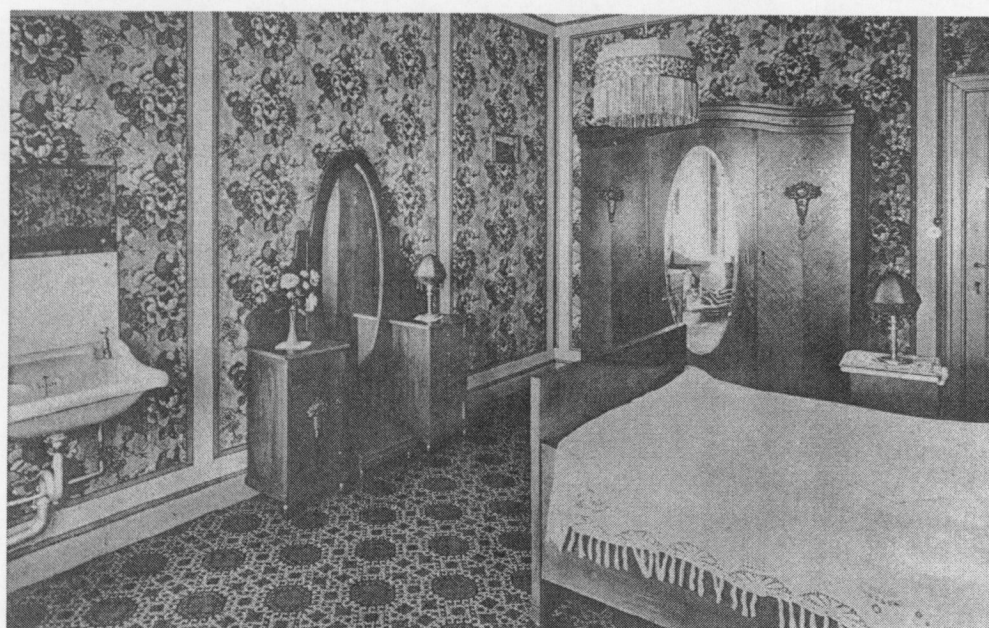

Fig. 7 : Kamer

Enkele realisaties van architect Fobert:

- Albert I Promenade 18 (Residentie Commodore 1952, afgebroken 2004)
- Euphrosine Beernaertstraat 23-25-25A
- Euphrosine Beernaertstraat 27 (Green Park, gesloopt na brand 1985)
- Christinastraat 24-28 (Ensorgalerij, pand kant Christinastraat 1928) : De overdekte winkelgalerij z.g. "James Ensorgalerij" tussen Vlaanderen- en Christinastraat werd initieel aangelegd in 1892 en in 1928 doorgetrokken. Beschermd als monument bij M.B. van 6/09/2002.
- Groentemarkt 2 : winkelhuis in eclectische stijl uit 1921 (voormalige drankwinkel).
- Hertstraat 36 : burgerwoning
- Hertstraat 40 : de voormalige Les Heures Claires, afgebroken 1987
- Kaaistraat 39 : eclectisch burgerhuis uit het interbellum
- Kaaistraat 51-53-55 : eclectische eenheidsbebouwing uit 1920-1925
- Kapellestraat 84 : Eclectisch herenhuis uit 1922. Volgens sommige bronnen toegewezen aan architect André Daniels. Anno 2004 gesloopt.
- Kapellestraat 91, Breed huis uit het laatste kwart van de 19de eeuw, in het interbellum voorzien van vierde bouwlaag en nieuw, gecementeerd gevelparement
- Karel Janssenslaan 12B : recent gerestaureerd eclectisch enkelhuis uit het interbellum, vlak naast het Hôtel du Louvre.
- Kerkstraat 22 : Art-décogetint winkelpand met bovenliggende appartementen uit de jaren 1920-1930, oorspronkelijk z.g. "ALLEYN-MAZYN"
- Kerkstraat 38 (1922): Eclectisch burgerhuis uit 1922
- Mariakerkelaan 16
- Mariakerkelaan 35 : St. Andreasbasisschool uit 1922-1929
- Prinsenlaan 42 : Burgerhuis met inslag van nieuwe zakelijkheid en modernistische stijl, Deel van interbellumensemble nrs. 2-11 en 13-45, beschermd als monument
- St. Petrus en Paulusplein 10 : handels- en appartementsgebouw van 1947 naar ontwerp van architect A. Fobert (Oostende) op de plaats van voormalig hotel "Windsor Castle"
- Vindictivelaan 2 : Café Normandie, gesloopt
- Warschastraat 22: Résidence Regina, Art-décogetint appartementsgebouw uit 1938, Beschermd als monument bij M.B. van 28/11/2001
- Zwitserlandstraat 1, hoekpand met Nieuwpoortse steenweg : voormalige jongensschool "Ville de Bruxelles", gebouwd in 1924
- St Theresiakapel in Middelkerke, Leopoldlaan z. nr.: Modernistische noordzuid georiënteerde kapel, beschermd als monument
- Wellington Hippodroom (bouwarchitect 1947) : Tijdens de tweede wereldoorlog werd de oorspronkelijke renbaan vernield. De naoorlogse wederopbouw en bloei was te danken aan Baron Vaxelaire, M. Bauwens en vnl. M. Dugniolle. Na ontmijning gronden, herstel van piste en bouw van omheining. 11 april 1947: eerste steen nieuwe tribune naar ontwerp van A. V. Fobert (Oostende) later opgevolgd door de Oostendse architecten G. Boutelier en P. Vanbeginne, tevens ontwerpers van hall, Koninklijke tribune (met kroontje), taverne "La Bagatelle", ondergrondse paardenstallen, de esplanade en het poort- en torengedouw
- Mariakerke, Hôtel du Kursaal, voor rekening van Lacour en De Turck

Bronnen :

HOSTYN Norbert, Architecten en architectuur te Oostende tijdens het Interbellum, in: De Plate, 1990, p. 127-128, en Architectuur en urbanisatie in Oostende tijdens het interbellum. Oostende (onuitgegeven manuscript), 2006.

VIOE, Vlaams instituut voor onroerend erfgoed ; website

THEUNINCK Jean Marie, VERMAUT Claudia, Oostende, stad in zicht. Beelden en verhalen uit een stad aan zee. Oostende (Stadsbestuur), 2001

VANDERMEULEN Jean François , gesprekken

door Rudy DE CLERCK *

Voor bewoners en toeristen is in alle hoeken van West-Vlaanderen -en evenzeer in Oostende - het huidige stadsbeeld vrij van enige industriële activiteit en de daarbij horende mogelijke hinder. Maar dat was ruim een 125 jaar geleden helemaal anders. Op het einde van de 19de eeuw en het begin van de 20ste eeuw waren er -bij gebrek aan afgebakende industriezones – talloze bedrijfsactiviteiten binnen elke stadsmuur, veelal met een kwalijk ruikend karakter. Visrokerijen en -drogerijen behoorden bij die reeks van zogenaamde “hinderlijke bedrijven”. Ze waren overal in de steden actief en dat werd uiteraard niet altijd in dank aangenomen, want één en ander bracht in vele volksbuurten heel wat animo en geruzie teweeg. Die bedrijven waren toen echter wel een absolute noodzaak voor de voedselbevoorrading van de bevolking en bovenop gaven ze werkgelegenheid.

Deze bijdrage wil een aantal -soms schrijnende - protesten en bezwaren, maar ook hartstochtelijke verdedigende stellingen uit die tijd in Oostende weergeven. Ook de argumenten van de officiële besluitvormers (gemeente en provincie) waren soms duidelijk tegengesteld.

Het waarom van het drogen en roken

Het is een gekend gegeven dat vis door zijn hoog watergehalte (70-80%) zeer vlug kan bederven en door de eeuwen heen was het pekelen, roken en drogen van vis het enige middel om vis wat langer te kunnen bewaren. Zolang de koeltechniek niet bestond werd door het hard zouten en het daarna roken of drogen van vis het natuurlijke afbraakproces van vis met meerdere dagen vertraagd. Door het drogen en roken wordt immers zowat 20 % water uit de vis verwijderd. In één woord : een pure noodzaak in die periode vóór 1930 en bovendien was vis toen niet duur. Roken van vis was een typische winteractiviteit en dat had vooral te maken met de seizoengebonden visserij op haring en sprat. Drogen van vis was meer een zomeractiviteit omwille van het vluggere bederf in die periode.

Hoe kwam er toestemming ?

Zeker vanaf 1880 moest een “hinderlijk” bedrijf een officiële toelating bekomen. De procedure startte met de aanvraag vergezeld met grondplannen. Een eerste onderzoek werd door de Gemeente uitgevoerd bij middel van een rondvraag bij alle bewoners in een straal van 100 meter, het gekende “commodo et incommodo”. Ook het Ministerie kwam er soms aan te pas bij middel van de zogenaamde “Commision médicale” en tenslotte was de uiteindelijke besluitvormer de Bestendige Deputatie van de Provincie West-Vlaanderen. De voorstanders van die verwerkende bedrijven waren uiteraard de eigenaars zelf, maar in vele gevallen ook de werknemers zelf. De logische tegenstanders waren de burens maar evenzeer de eigenaars van die aanpalende huurhuizen. De meest voorkomende bezwaren betroffen reukhinder (“verpestende stanken”), mogelijk brandgevaar, waardevermindering huizen, gevaar openbare gezondheid en bezoedeling van het drinkwater.

Als meest voorkomende argumenten van de verdediger (=eigenaar) waren de werkgelegenheid versus broodroof, de rol als voedselvoorziening, de goede bedoelingen met hygiëne, de goede arbeidsomstandigheden en soms de oncorrecte laster.

Elke partij maakte op soms heel spitsvondige manier haar argumenten bekend aan de bevoegde diensten, de commissaris van Politie, resp. de Gouverneur en de Bestendige Deputatie. Ook werd soms de briefwisseling van een dossier deels in het Frans, deels in het Nederlands gevoerd. Als dit nuttig of storend was voor de (meestal Frans onkundige) uitbater laat zich wel raden en

viendjespolitiek of vetes zullen ook wel een rol gespeeld hebben bij sommige beslissingen. Zo werd het advies van het Schepencollege niet altijd door de Deputatie gevolgd. Bovendien waren de motieven voor het verkrijgen of het weigeren van een toestemming voor exploitatie door de Bestendige Deputatie van de Provincie niet altijd even duidelijk.

Het Provinciaal Archief van West-Vlaanderen, gevestigd in Sint-Andries Brugge bezit de originele documenten van deze heftige controverses betreffende deze bedrijven. Niet alle brieven waren eigenhandig geschreven, en bovendien waren ze veelal in het Frans.

Een greep uit de belangrijkste ververwerkende bedrijven in Oostende tussen 1880 –1930.

West-Vlaanderen telde in de tweede helft van de 19^e eeuw zeer veel kleinschalige vestigingen voor het roken en (of) drogen van vis. De grootste concentraties waren te vinden in Nieuwpoort, De Panne, Brugge en Oostende. In alle volksbuurten van die steden waren meerdere vestigingen bedrijvig.

Deze bijdrage behandelt in chronologische volgorde enkele toestanden in Oostende met de menige twistpunten tussen de uitbaters en de omwonenden.

- Dehaese – Nieuwstraat (1889)

Francis Dehaese had in 1889 (en wellicht al vroeger) een visrokerij in de Nieuwstraat. Veel is er niet over gekend, buiten het feit dat de “Commission médicale” een advies formuleerde op 9 februari 1889 met volgende vaststellingen (vrij vertaald uit het Frans): “*op 5 januari ben ik de haringrokerij gaan bezoeken... die was in volle activiteit....de toestemming door de Gemeente was er al op voorwaarde dat de zeer geringe afval regelmatig zou worden verwijderd... dat de schouw hoger is dan alle omliggende gebouwen....de ligging in het uiterste oosten van de stad verdrijft de rookgassen richting zee, vermits de westenwind er de dominante windrichting is...*”

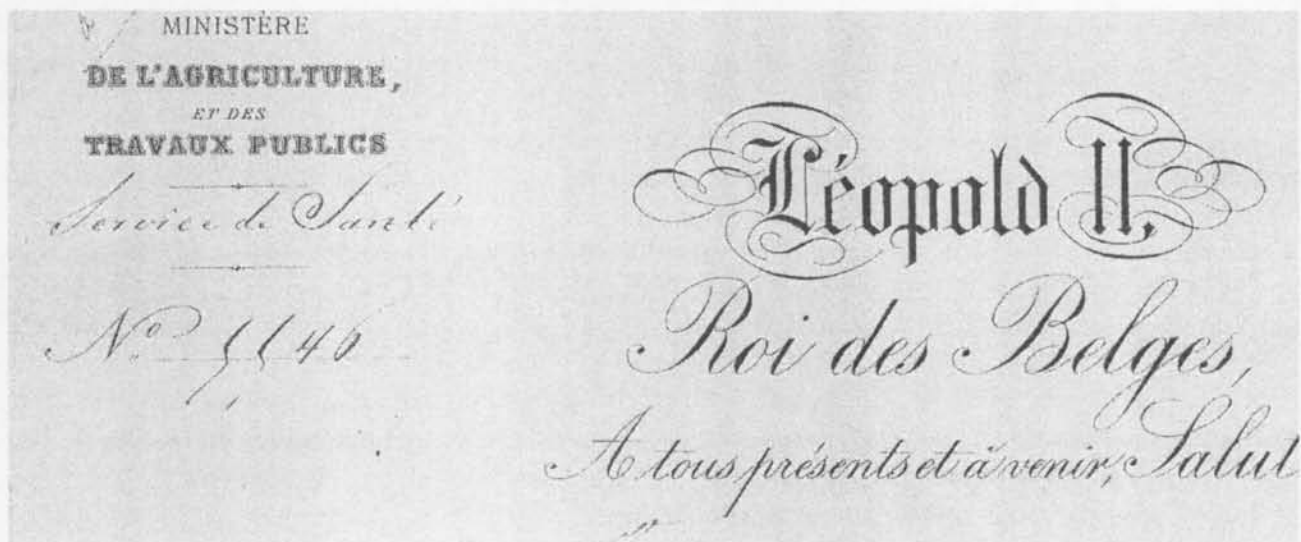
Hier was dus letterlijk en figuurlijk geen vuiltje aan de lucht en bovendien kon men er uit afleiden dat de imposante villa's op de dijk en de middenstad geen last hadden van de hinderlijke uitwasemingen in het armoedige oostelijk gedeelte van de stad.

- Debyser – Dwarsstraat (1895)

Aloïs De Byser wou een visdrogerij in de Dwarsstraat 6 en had daarvoor een aanvraag (niet zelf geschreven maar wel door hem ondertekend) ingediend op 12 juni 1895. Echter, kort daarop stuurde F.G. Thellusson, toenmalig vice-consul van Groot-Brittannië en tevens eigenaar van een aanpalend pand, een protestbrief op 12 juli met o.a. (vrij vertaald uit het Frans): “*de reuk en de vliegen zijn onhoudbaar*”. Dat maakte wellicht indruk op het stadsbestuur, want op 27 juli 1895 werd de officiële weigering uitgevaardigd. Daartegenover kwam als (spontane?) reactie van 31 buurtbewoners: “*..verzoeken u, aan den heer Aloïs Debyser te willen toelaten zijne drogerij van visch te benouden.*”

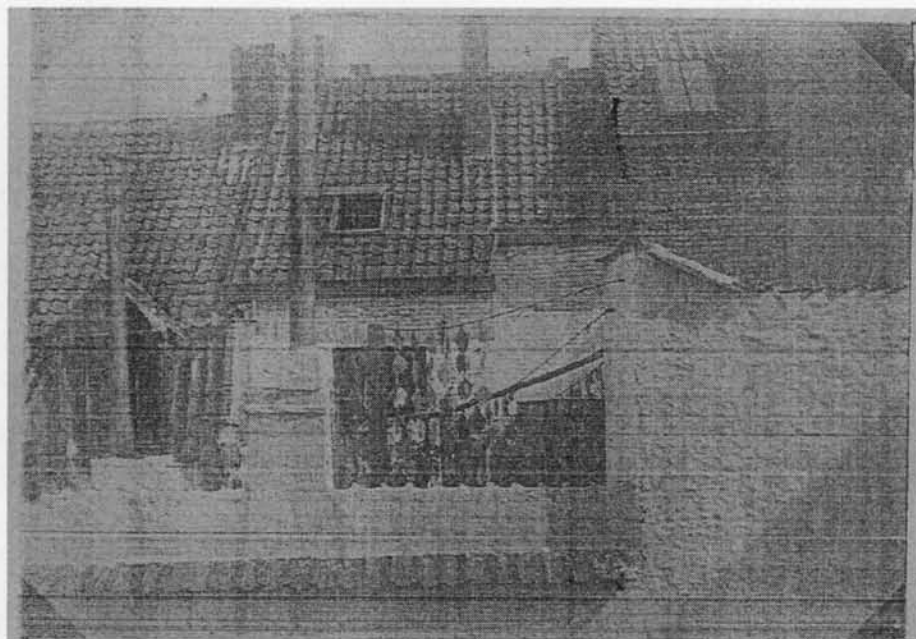
Het verslag van de “Commission médicale” op 9 november in dat jaar was evenzeer positief voor Debyser met (vrij vertaald uit het Frans): “*..alle installaties zijn in perfecte staat van properheid en de materie die gevoelig is aan bederf (koppen en ingewanden), worden onmiddellijk verwijderd....*”.

Dit advies werd dan ook gevolgd door de Bestendige Deputatie op 18 oktober 1895 en werd verder bevestigd door het Ministerie van Landbouw en Openbare Werken op 20 januari 1896 bij middel van een drie bladzijden tellende brief met onderstaand sierlijk briefhoofd:

Die bevestiging was echter gekoppeld aan een aantal voorwaarden, zoals (vrij vertaald uit het Frans) : “... de vissen mogen pas het bedrijf binnenkomen als zij ontdaan zijn van kop en ingewanden....de werkvloer moet twee maal per week gereinigd worden met een oplossing kopersulfaat (100 g per liter water!) ...”

Omtrent de kleinschaligheid van dit bedrijf getuigt onderstaande archieffoto:

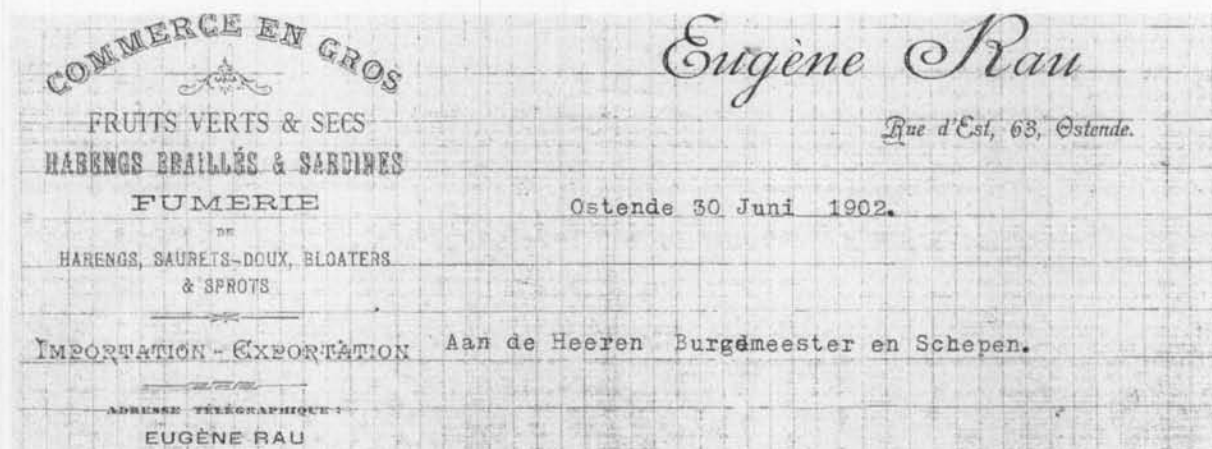
- Eugène Rau- Ooststraat (1902)

De familienaam Rau komt veelvuldig voor in de visverwerking van West-Vlaanderen. In Oostende met Weduwe Rau (1900), Eugène Rau (1902) en Oscar Rau (1929), maar ook in Brugge met Emile Rau (1890) , Gustave Rau (1901), Jacques Rau (1888) en Charles Rau (1891). Het zat dus blijkbaar

in hun genen.

Mevrouw weduwe Rau deed in 1900 een aanvraag voor het oprichten van een schouw voor een visrokerij in de Nieuwpoortsesteenweg nr 38. Naast het gebruikelijke "commodo et incommodo" volgde een gunstig advies van de stad Oostende op 2 juni 1900. Haar aanvraag bleek bedoeld voor haar zoon van 19,5 jaar oud die er twee uur per dag zou werken. In november trok weduwe Rau echter haar voorstel weer in, waarschijnlijk om haar zoon te plaatsen in een rokerij ditmaal vlakbij de "trap" in de Ooststraat. Ze vroeg trouwens om alle documenten en plannen uit het dossier te mogen terugkrijgen.

En inderdaad, begin 1902 deed Eugène Rau een aanvraag voor een rokerij, bewerende dat zijn overleden vader reeds de toelating bezat voor het uitbaten van een visrokerij in de Ooststraat 57, maar kon er jammer genoeg geen officiële bewijzen van voorleggen.

Het rookhuis betrof het vroegere eigendom van een zekere "Monsieur Perier" en was halverwege de Ooststraat gelegen, voorbij de St. Fransiscusstraat, dus dichtbij de "Bassin".

Alfred Monteville, eigenaar van de "Brasserie l'Avenir" in de Sint Fransiscusstraat 40, diende echter op 28 mei 1902 een klacht in tegen de bouw van 4 nieuwe schouwen. Het is onduidelijk hoe het allemaal afliep, maar de rokerij ging finaal toch door, want na nieuwe klachten in 1914 berichtte de administratie van Oostende dat (vrij uit het Frans vertaald) "*..de ongemakken waarvan de burens hadden geklaagd werden verwijderd tot hun volledige voldoening*".

Het was blijkbaar helemaal geen kleinschalig bedrijf want er werkten 12 mannen en 6 vrouwen van 7 uur in de morgen tot 8 uur in de avond. Wel te verstaan dat de totale duur van de rustpauzes 2 ½ uur bedroeg, dus nog altijd een totale werkperiode van 10 ½ uur...

Wat later was er een aanvraag van Eugène Rau op 5 januari 1925 om een stoomtoestel te mogen vervangen: "*...is vervanging van eene oude ketel welke afgebroken is geworden en verkocht voor oud ijzer...*", wat betekent dat Eugène nog altijd goed bezig was. Het huisnummer in de Ooststraat was intussen gewijzigd naar nummer 71. Bovendien was zijn briefhoofd inmiddels ook heel wat indrukwekkender geworden:

GRANDE SAURISSERIE OSTENDAISE

Téléphone 205

Eugène RAU

· SAURETS ·
· SAURETS DOUX ·
· BLOATERS ·
· ROLMOPSE ·

Adresse Télégraphique:
EUGÈNE RAU
OSTENDE

Harengs frais & salés
Sprouts

Morues d'Islande & de la Mer du Nord

RUE D'EST, 71

COMPTE CHEQUE-POSTAL
N° 79.095

Ostende, le 24 Maart 1924

Aan den Heer Goeveerneur

der Provincie West Vlaanderen

Brugge.

- Brunet, Slabbinck en Co- Gouwelozestraat (1904)

Dit is het begin van een lang en gekleurd verhaal. A. Brunet - Slabbinck en Compagnie hadden eind 1904 een aanvraag ingediend "voor het oprichten eener vischrookerij in de Gouwelozestraat no 174" (begin van de huidige Zandvoordesteeweg?).

Er zouden 15 werklieden aan de slag komen, 6 mannen en 9 vrouwen met werktijden van 6 u in de morgen tot 19u met een "repos" van 1 uur s'middags en van ½ uur om 16 u

Als bijkomende info was er ter plekke "geen verwarming", wel verlichting met "pétrol".

Dat oprichten was niet naar de zin van vele omwonenden: op 10 januari 1905 kwam er een eerste protestbrief getekend door De Brock uit de Gouwelozestraat 28 en ondertekend door niet minder dan 39 eigenaars (?), huurders (?) van huizen in de Gouwelozestraat en de Beekstraat. Een drie bladzijden tellende aanklacht kwam er met een hele resem van argumenten, zoals : "dergelijk werkhuis geeft aanleiding tot eenen overvloedigen, dikken en verpestenden rook, die zich op onze daken en huizen in den vorm van zwarte, vette stoffen van aard om het regenwater te besmetten. Daar dit het eenig drinkbaar water is waarover wij beschikken stellen wij ons door het gebruik ervan, bloot aan menigvuldige ziekten en ongemakken. Allen afloop van vuil water is onmogelijk in ons Kwartier daar er nog riool nog loopend water bestaat...en maakt het putwater geheel onbruikbaar...Deze vischrookery moet toch werkvolk van dezelfde soort brengen als der vermaarder "sprotfabriek" en aanleiding geven tot de schandalige feiten welke nog dagelijks langs deze kanten plaats grijpen ..."

Zeer duidelijke taal dus. En of dat niet genoeg was volgde een nieuwe brief. Zij hadden het voornamelijk gemunt op de zg. "Cie" wat blijkbaar de heer Beerblock betekende, die eigenaar was van die woning. De argumenten van de protestbrief van 27 februari 1905 waren eveneens zeer duidelijk : "De heer Beerblock beweert grooten invloed te hebben en steunt daarop om wetten en

reglementen te overtreden...sedert 10 of 12 dagen is de fabriek in werking, en dit zonder de minste toelating...de vier schouwen steken met moeite boven de daken van de naburige huizen uit .."

Intussen had de stad Oostende al op 14 januari 1905 haar zegen gegeven over het bedrijf en ook de "Commission médicale" had er geen graten in gezien. Uiteindelijk gaf de Deputatie reeds op 10 maart 1905 haar positief advies mits een aantal voorwaarden met o.a. (vrij vertaald uit het Frans) : "*de afvalwateren moeten via een bestaande leiding worden afgevoerd...de werkvloer moet ondoordringbaar gemaakt worden in ciment... de rookschouwen moeten met minstens drie meter de daken van de burelen overstijgen en .. de visafval mag niet langer dan 48 uur in het bedrijf blijven*".

In termen van snelheid in besluitvorming door de administratie, was deze beslissing zeker vooruitlopend vergeleken met de vigerende normen in onze huidige samenleving...

- Van Hooren- Leffingestraat (1908)

Op 6 maart 1908 kreeg Alfons Van Hooren de machtiging van de Deputatie om in de Leffingestraat 105 een sprotokerij te houden. Dat gebeurde echter niet zonder slag of stoot want buurman - eigenaar Constant Roels die op nummer 103 woonde - was het daar helemaal niet mee eens, zoals blijkt uit zijn brief van 19 december 1907 :

*"...niet kan aangenomen worden door den ongezonden toestand die mij veroorzaakt vuile waters van het wasschen van sprot....gevaar van brand kunnende veroorzaken die tegen mijn eigendom gebouwden gebouw....groot nadeel aandoet voor mijn zieke vrouw...Als uw belijft een neerstig onderzoek doen, zij is weer aan het Roeken zonder te zijn gezien..."*De eigenhandig (gebrekkig) geschreven protestbrief bestond eigenlijk uit slechts één lange zin van 141 opeenvolgende woorden zonder punten, komma's of hoofdletters!

Het gunstig advies van de Deputatie kwam er desondanks toch, met als toelichting dat het ging om "*een gesticht van gering belang dat aan de geburen geene ongemakken zal veroorzaken indien de hierna bepaald voorwaarden nageleefd worden*"

In totaal waren er 7 voorwaarden , zoals : "*de schouwen moeten ten minste twee meters boven de vorst uitsteken...de vischafval moet dagelijks aan de karren van 's stads vuilnisdienst besteld worden....het roken van sprot maar mag geschieden gedurende de maanden October, November, December, Januari, Februari, Maart en April.."*

Het volgend deel zal het hebben over de rokerijen van Dossaer (1910), Demaker (1913), Wellecome (1914), Depuydt (1920) , Devos (1923), Storme (1924), Boels (1924), Hendrickx (1925), Goes (1926), Verhelst (1926) en Oscar Rau (1929).

* De auteur is betrokken bij de renovatie en uitbreiding van het **Nationaal Visserijmuseum te Oostduinkerke** en deed onderzoek naar visverwerkende nijverheden in de vorige eeuwen.

- Alle geciteerde teksten zijn afkomstig uit het **Provinciaal Archief West-Vlaanderen te Sint-Andries**

Ieder huis heeft zijn persoonlijke geschiedenis. Kaaistraat 4-6.

door Yvan VAN HYFTE

Wie onder ons kent nog de porseleinwinkel van BREEMERSCH? Of deed een betaling in de bank Crédit Hypothécaire Anversois. Of tekende zijn huwelijkscontract in de notarisstudie P. LAMBEIN.... (zie foto).

Allemaal verdwenen huizen uit de oude, brede Kaaistraat; elk met hun eigen verleden, elk met een eigen geschiedenis die alsmaar vervaagt.

Gelukkig zijn er nog mensen die piëteitsvol en wetenschappelijk-accuraat hun familie-personalia uit oude huizen bijhouden (1). Het reconstrueren van Oostendes verleden kan er maar wel bij varen. En dit is toch DE doelstelling van onze kring.

Neem nu Kaaistraat 4, aanvankelijk huisnummer 2. De oudste vermelding van dit pand vond ik van vóór 1792. Eigenaars waren Alexandre DERDEYN ("négociant") en Petronella TOMBOY. Bij akte van 27 juni 1792, verleend voor notaris Jean Baptiste SERRUYS, wordt het huis verkocht aan Camille Augustine GHESQUIERE en haar man Jean François BUSO ("maître de poste aux chevaux à Nimègue").

Diezelfde notaris verkoopt opnieuw de woning, dit keer aan een "agent de change et courtier" Rudolf PRUYSSENAAR en Marie POPLEMON voor de prijs van 13.470 fr. 41 ct. De akte van 7 september 1813 beschrijft het onroerend goed als volgt: "...Maison avec magasin, jardin, circonstance et dépendance. Le magasin ayant sa porte d'entrée dans la rue courte courbe (2)..." (zie plan: toestand in 1830).

De eigenaars verhuren het aan Constantin VANDERVRUYSEN, amper voor 4 jaar want een andere Oostendse notaris, Antonius RYCX junior, verkoopt het voor 16.000 fr. aan Carolus Philippus SERRUYS en Theresia Maria VERBEECK (akte van 25-10-1814).

Opnieuw neemt een huurder zijn intrek. Alvast een bekende naam in het Oostende van toen, Joseph Corneille Eugène DE BONINGE (3), reder, boekhouder ter visserij, rechter in de Handelsrechtbank en lid van de Gemeenteraad (1842; 1851-1855 en 1872). Door het overlijden van Carolus SERRUYS op 22 februari 1854 bieden de 7 SERRUYS-erfgenamen, allen wonende in Rotterdam, het eigendom Kaaistraat 2 te koop aan. DE BONINGE en zijn vrouw Rosa Clementina CARON twijfelen niet lang. Notaris Felix VANCAILLIE schrijft in de koopakte van 27 juli 1854 de ronde som van 21.000 fr.

Het katholiek-liberaal gemeenteraadslid krijgt een tweede kans aangeboden. Het huis ernaast, toen Kaaistraat 3, wordt door de 5 erfgenamen van de eigenaar, Pierre Jean François ROELANTS, verkocht. Prijs: 25.000 fr. (akte 28 juni 1860).

Op 26 augustus 1871 wordt dit huis, ondertussen Kaaistraat 6 genummerd, door Joseph DE BONINGE en zijn 5 kinderen - moeder Rosa was overleden op 22 mei 1863 - voor 43.000 fr. verkocht aan het echtpaar Camille Jules VANDERMEERSCH (4) - Louise VANCAILLIE (5). Een familie-verhaal VANCAILLIE kan beginnen...

Na de dood van haar man, een wijnhandelaar, komt Louise VANCAILLIE op 17 december 1926 te overlijden. Haar enige dochter, Thérèse VANDERMEERSCH (6), weduwe van Eugène SCHOTTEY (7) is de enige erfgename. Ze verpacht (8) het huis tot 1948, wanneer het gehele pand geschonken wordt (in feite op lijfrente verkocht) aan Thérèse DURIEZ (9), echtgenote van Emile

De Kaaistraat ± 1950.

Van links naar rechts: nr. 2 Huis BREEMERSCH – nr. 4 Fruithandel SANDERS - nr. 6 Huis van de familie VAN CAILLIE – nr. 8 Bank Crédit Hypothécaire Anversois

VAN CAILLIE(10), kandidaat-notaris, werkzaam bij zijn broer, de notaris François VAN CAILLIE(11).

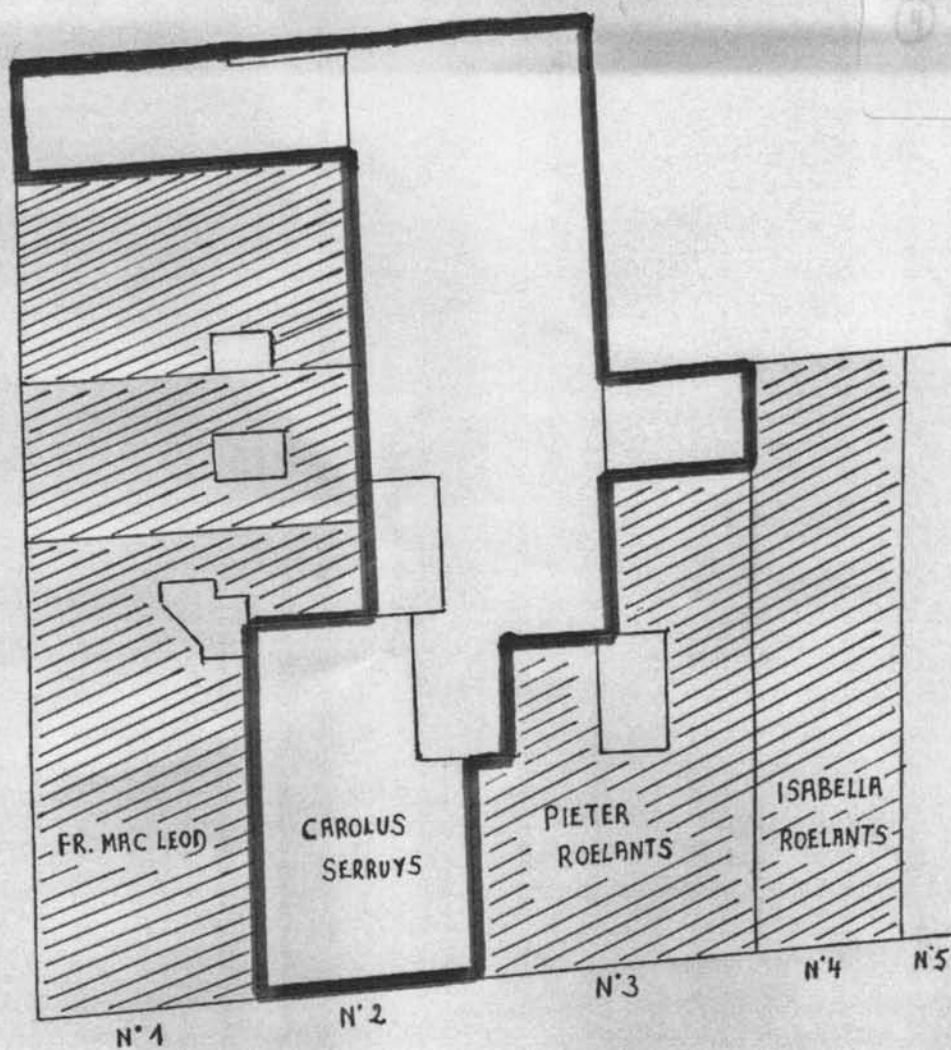
Deze française zal een deel van deze schenking, namelijk Dwarsstraat 3, verkopen aan Albert TRAENS en zijn echtgenote DEWISPELAERE voor de totale som van 270.000 fr. (12).

In 1948 worden er, onder toezicht van architect Oscar DEREERE uit de Koningstraat, grootse verbouwingswerken uitgevoerd aan de Kaaistraat 6. Voor 8 kinderen en hun ouders is dit wel een noodzaak. Aannemer F. CYS uit de Duivenhokstraat 20 heeft werk voor bijna 2 jaar. Hij breekt af, bouwt op, gebruikt dubbel glas en gewapend beton, herstelt vakkundig de marmeren schouwen, herlegt de oude plankenvloer, plaatst majolica-tegels... alles wat het interieur van een statig herenhuis vraagt.

Op 4 december 1976 schenken Emile VANCAILLIE en zijn echtgenote Thérèse DURIEZ hun vermogen aan hun 8 kinderen die onderling en bij dezelfde akte (notaris P. LAMBEIN) afstand doen van hun deel in het eigendom tegen vergoeding.

Rond de eeuwwisseling wordt Kaaistraat 6 afgebroken en verrijst er een grote residentie (nrs. 6-8-10) waar notaris C. POLFLIET in 2003 zijn studie heeft (nr. 8), nadat hij gedurende de nieuwbouw tijdelijk verbleef in de leegstaande kantoren van de Nationale Bank van België, Kaaistraat 35.

KORTE
KRULSTRAETE

KAEYSTRÆT

WITTE NONNENSTRAAT

TOESTAND IN 1830

- (1) Met dank aan de h. A. VAN CAILLIE.
- (2) Bedoeld wordt de Korte Krulstraat die in 1858 gewijzigd werd in de huidige Dwarsstraat.
- (3) °Oostende, 24-09-1812.
+Oostende, 13-06-1886.
- (4) °Oostende, 15-05-1840.
+Oostende, 06-02-1884.
- (5) °Oostende, 24-09-1845.
+Oostende, 17-12-1926.
- (6) °Oostende, 31-10-1872
+Oostende, 17-11-1964
- (7) °Menen, 18-03-1866
+Oostende, 02-02-1912.
Eerst notaris in Woumen, daarna wijnhandelaar in Oostende.
- (8) Onder andere aan buurman SANDERS (Kaaistraat 4) wiens vrouw O. SORREYN als zaakvoerster voor de "PVBA Sanders en Cie" optreedt. De bestemming is enkel "...ten dienste van verkoop-, stapel- en bewaringsplaats van groenten en fruit" (akte 21-02-1945).
- (9) °Bourbourg/Campagne (FR), 27-02-1897.
+Oostende, 18-01-1981.
- (10) °Oostende, 29-05-1891.
+Oostende, 04-04-1979.
Zijn vader, Emile Joseph VAN CAILLIE (1838-1914) was notaris op de Oostendse Groentemarkt.
- (11) °Oostende, 19-02-1878.
+Gistel, 23-03-1950
Hij was de vader van de Oostendse Schepen voor Urbanisatie en Toerisme en notaris François VAN CAILLIE, die zijn kantoor had in de Capucijnenstraat 6.
- (12) In de akte van 5 november 1958 is sprake van een huis met achteraan een pakhuis met erboven een zolder.

INDEX PLATE 1971-2003

"De Plate" publiceert binnenkort een inhoudstafel op de jaren 1971 t/m 2003

Deze bevat:- een inhoudstafel, alfabetisch op auteursnaam

- een overzicht van de fotobladzijden en illustraties
- een overzicht van de boekbesprekingen
- een overzicht van de vragen
- een overzicht van de errata

De inhoudstafel bevat 50 bladzijden en werd samengesteld door onze conservator, dhr. Norbert Hostyn.

Teneinde onnodige kosten te vermijden wordt er gewerkt met voorintekening. Door € 10 te storten op rekening 380-0096662-24 van De Plate wordt een exemplaar voor U voorbehouden. Wij sluiten de voorintekening af eind oktober.

Later verschijnt een 2^e deel met een:

- index op de persoonsnamen
- index op de trefwoorden
- index op de Oostendse straatnamen
- index op de Oostendse verenigingen

VELO CLUB DE ZEEMEEUW OOSTENDE (deel 18) JAAR 1946: ZAL DE WIELERCLUB OVERLEVEN?

door Michel CAPON

WIELERBAAN OOSTENDE

Oorlogsomstandigheden hadden de wielersbaan in een troosteloze puinhoop herschapen waardoor afbraak onvermijdelijk was. Tot dan was de familie VAN BELLEGHEM (Remi & zusters) eigenaar en concessionaris van de velodroom op de gronden van de stad Oostende. Diezelfde familie baatte, te samen met de Velo Club De Zeemeeuw, tot aan Wereldoorlog II de Oostendse wielersbaan uit.

Er was een verlangen om de velodroom te heropbouwen. De voorziene oorlogsschade bleek voor de familie VAN BELLEGHEM onvoldoende om de piste terug op te bouwen (1). Remi wilde nog wel, maar zijn zusters-aandeelhouders stonden negatief tegenover zijn verlangen. Ze zagen in dat de nieuwe baan onmogelijk door hen te delgen was. Met het stadsbestuur werd een gentlemen's agreement afgesloten. Zo kon worden uitgezien naar een nieuwe geldschiet. Einde 1945 nam Oscar EYLAND (2) het initiatief in handen en begon met persoonlijk kapitaal de heropbouw.

Op 16 januari 1946 werd een nieuwe wielersclub Ostend Stadion Velo Club opgericht (1), die o.a. moest helpen instaan voor de uitbating van de heropgebouwde velodroom. De grondleggers waren Nestor VERSTRAETE (3), uitbater van het Hôtel Central op de hoek van het Wapenplein/Brabantstraat 2, Oostende en Pierre MALDEGHEM (4), spelbediende in de Kursaal van Oostende.

EINDE VELO CLUB DE ZEEMEEUW?

Veel renners zagen binnen de nieuwe wielersclub Ostend Stadion hun broodwinning liggen, waardoor De Zeemeeuw het niet onder de markt kreeg. Het bericht liep in de stad dat De Zeemeeuw opgedoekt zou worden.

“Het Kustblad” van 3 februari 1946 berichtte hierover als volgt :

‘Geruchten doen de ronde dat de Velo Club De Zeemeeuw zou ontbonden zijn. Langs dezen weg doen wij, bestuur en leden van dezen wielersclub, het publiek en sportliefhebbers opmerken dat, zooals immer, de Veleo Club De Zeemeeuw rotsvast zijn plaats aan het wielersfirmament behoudt. De Velo club De Zeemeeuw, reeds bestaande sedert 1922, is stevig genoeg gevestigd om niet in een hand omdraai vernietigd te worden, en de lange jaren ervaring staan borg voor de komende prestaties van deze alomgekende wielervereeniging, waarvan het bestuur samengesteld is uit ex-renners en verzorgers, allen all round sportsmen, met aan het hoofd voorzitter Remi VAN BELLEGHEM, algemeen sportafgevaardigde van den B.W.B. (Belgische Wielrijders Bond, cm) en lid van het Middencomité. De kleuren van den club zullen dit jaar verdedigd worden door 3 beroepsrenners, 2 onafhankelijken, 5 juniors, 6 beginnelingen en 2 liefhebbers, terwijl andere bottende krachten reeds hun toestemming gaven, want de Velo Club De Zeemeeuw is en blijft de opleidingsschool voor jeugdige pedaalridders welke geroepen zijn eens den naam en faam der wielervereeniging hoog te houden.

Het bestuur van de Velo Club De Zeemeeuw stelt zich ook bereidwillig ter beschikking der sportliefhebbers en kandidateninrichters nopens koersinrichtingen, lidkaarten B.W.B, en alles wat de wielersport aanbelangt. Daartoe gelieve men zich te wenden tot het secretariaat, Pastoor Pypestraat 2 Oostende.’

Sfeerbeeld van een velodroommeeting in het jaar 1946

Hôtel Central, hoek Wapenplein/Brabantstraat. Gedurende het jaar 1946 was Nestor VERSTAETE de uitbater

Velodrome Ostend-Stadion

Maandag 10 Juni te 14,30 u.

GROOTE SINKSENPRIJS

met steun van «HET VOLK»

BELGIE-FRANKRIJK SNELHEIDSPRIJS

JEF SCHERENS tegen LOUIS GERARDIN

Kampioen van België

Kampioen van Frankrijk

Groote GALAPLOEGKOERS

CAFFI - TEISSIERE (Fr.)

PAUL MAYE - Emiel IDEE (Fr.)

L. Gerardin - S. Maes

J. Scherens - Fel. Van Den Driessche

O. V. d. Meersschaut - Fr. Bonduel

E. Moulenberg - MASSON

Pros. Predomme - Hamelryckx

R. De Poorter - M. Ryckaert

O. Goethals - E. Allemeersch

Flander Janssens - M. Deschacht

A. Maelbrancke - A. De Clerck

Ern. Thyssen - A. Van Simaey

Groote Prijs Ostend-Stadion voor Liefhebbers (Omnium)

PER PLOEG

F. MARQUENNIE

Kamp. v. België Liefhebbers

R. PAUWELS

Kampioen van België Omnicriterium

J. LAROYE

Kamp. van België Juniors

JUL PLOVIE

De West-Vlaamse verslaggever

Vershuring der plaatsen: HOTEL CENTRAL, Wapenplaats
en CAFE VELODROME OSTEND-STADION

Afslag voor de leden B. W. B.

Onder de reglementen van den K. B. W. B.

Voor Sport
en Nieuws

HET VOLK

Verkleinde afdruk van de affiche van de wielerbijeenkomst op Pinkstermaandag 16 juni 1946.

De uitslagen waren:

- snelheidsprijs: Louis GERARDIN won van Jef SCHERENS.
- Omnium liefhebbers: J. LAROYE + F. MARQUENNIE wonnen. R. PAUWELS + H. VAN KERCKHOVE.
- Internationaal criterium: 1ste Emile IDEE.
- Ploegkoers: 1ste Oscar GOETHALS – Ernest ALLEMEERSCH.

De toenmalige secretaris Maurice FERIAER richtte een open brief naar De Zeewacht (5):

“Geruchten doen de ronde dat de Velo Club De Zeemeeuw zou ontbonden zijn. Langs dezen weg doen wij bestuur en leden, van deze wielclub, het publiek en sportliefhebbers opmerken, dat zooals immer de Velo Club De Zeemeeuw rotsvast zijn plaats aan het wielersfirmament behoudt. Namens Velo Club De Zeemeeuw, de secretaris Maurice FERIAER.’

JEAN LAROYE BIJ OSTEND STADION OF DE ZEEMEEUW?

Ondertussen was Suzanne VERSTRAETE, dochter van Nestor VERSTRAETE, verliefd geworden op Jean LAROYE. Nestor was de grondlegger en de drijvende kracht achter de andere Oostendse veloclub: Ostend Stadion. Daardoor werden begin 1946 pogingen ondernomen om Jean lid te laten worden van de nieuwe veloclub, maar de deal ging niet door. Voor Jean zelf bleven de ontmoetingen met Suzanne eerder slippertjes (6).

Daarbij had vader Paul LAROYE zoon Jean diets gemaakt dat hij bij De Zeemeeuw moest blijven. Vader Paul was zelf vóór W.O.II, benevens actieve sympathisant, ook financieel steunder van de veloclub geweest.

Besluit : Jean is altijd lid gebleven van de Velo Club De Zeemeeuw (7).

POGING TOT VERHEFFING

De Zeemeeuw wilde zich volledig herpakken met het opnieuw inrichten van de wedstrijd Brussel-Oostende voor juniors (8). Het vertrek greep plaats aan het Café Sportwereld bij mevr. DELBECQUE Zerozostraat Brussel. Over een afstand van 135 km reden de coureurs van Brussel over Aalst, Gent, Eeklo, Brugge naar Oostende met de klassieke aankomst aan het lokaal “Hôtel de Bruges” Hazegras.

Spijtig genoeg boden er zich slechts 12 vertrekkers aan. Winnaar werd Noé POMMELAERE(9). Vorig jaar had Gaston DEWACHTER (10) gewonnen vóór Jean LAROYE.

Maar toch zou De Zeemeeuw opnieuw in de belangstelling komen. Hun icoon en gouden haantje Jean LAROYE zou opnieuw voor een stunt zorgen en de club heropkrikken.

1946 : JEAN LAROYE OPNIEUW KAMPIONEN VAN BELGIË

Op zondag 21 juli 1946 om 17 uur greep in de Oostendse velodroom de Belgische kampioenschappen snelheid en achtervolging van de categorieën Juniors - Liefhebbers - Onafhankelijken - Beroepsrenners plaats. Dit was een organisatie van de Ostend Stadion Velo Club. In de afdeling achtervolging Liefhebbers trad de Oostendse Zeemeeuwrenner Jean LAROYE aan. De wedstrijden gingen over 4 km.

Uitslagen (11): halve finales:

1e reeks: VAN KERCKHOVE wint met 100 m. van GYSELINCK, de 4 km in 4' 40".

2e reeks: Jean LAROYE wint met 35 m. van ADAMS, de 4 km in 4' 43" 2/5.

Finale : Jean LAROYE wint met 10 m. van VAN KERCKHOVE, de 4 km in 4' 36' 2/5.

Van bij de start neemt Jean de leiding en zal deze niet meer afstaan.

Commentaar van de reporter van De Zeewacht (11):

‘ Zoals wij het voorzagen - en we stonden omzeggens gansch alleen met ons gedacht ten opzichte der binnenlandsche pers - werd Jan LAROYE kampioen van België bij de liefhebbers in

achtervolging. Zeggen we aanstonds: oververdiend. Reeds in de halve finale bewees Jan niet de volle maat te moeten geven om er een nochtans niet te onderschatten ADAMS onder te houden. Meesterschap dat hij ook tegen VAN KERCKHOVE tentoonspreidde. Als eenige Oostendenaar, bezorgde Jan, onze stad een titel van België. Kampioen der juniors. Kampioen der liefhebbers! Zou Jan een zwak hebben voor het 'zwart-geel-rood'. Proficiat Jan. '

De maand nadien werd Jean LAROYE opgenomen in de selectie van de Belgische ploeg voor het wereldkampioenschap dat plaats greep in Zürich (Zwitserland).

Henri 'Kwik' VAN KERCKHOVE (°1926 Brussel +1999 Kessel-Lo) was datzelfde jaar (1946) kampioen van België bij de liefhebbers op de weg geworden en nadien, einde augustus, derde in het wereldkampioenschap op de weg te Zürich. Het toont nogmaals aan hoe sterk Jean LAROYE op 21 juli 1946 voor de dag kwam.

ZANZI (12)

Het bestuur van De Zeemeeuw bleef niet bij de pakken zitten en trok voluit de kaart van het gewone volksgebeuren.

Begin november 1946 (13) werd een grote wedstrijd op de teerlingbak in het lokaal "Hôtel de Bruges" op het Hazegras ingericht. De prijzen waren:

- Voor het hoogste getal : Een zwijntje (30 kg), een kieken, een kieken en een konijn.
- Voor het getal 21 : een haas en een onbekende prijs.
- Voor het laagste getal : een kieken, een konijn, 1 kg gekapt vlees en 1 kg vlees.

Er waren 3.000 series, 5 Fr voor 2 series, te verspelen op alle uren van de dag. Deze competitie greep plaats van 2 t.e.m. 11 november; en toezicht was verzekerd.

Het plaatselijke weekblad "Het Kustblad" (14) gaf volgende wenk:

' Alle wielerliefhebbers, en inzonderheid die de V.C. De Zeemeeuw genegen zijn, zullen niet nalaten even bij den sportvriend ANDRIES binnen te wippen en er hun geluk eens te beproeven. '

Na het eindgebeuren en bij de uiteindelijke uitreiking van de hoofdprijs, zijnde het zwijntje, werd het volgend ludiek lied door de vele aanwezige sympathisanten aangeheven:

" Vannestes zwijntje is dood
J'is dood voor heel zijn leven
en over een groot eure was hij nog in leven. "

Dit spel en andere acties waren een middel om de clubkas te spijzigen.

SLOT VAN HET MOEILIJKE JAAR DES HEREN 1946

Begin december 1946 werd in het lokaal de algemene vergadering gehouden (15) waarbij een eindbeschouwing gemaakt werd van het moeilijke voorbije jaar :

"Voorzitter VAN BELLEGHEM opent de vergadering en na de aanwezigen welkom te hebben geheeten zegt spreker, dat de club een moeilijk jaar achter de rug heeft. Door het ontstaan eener nieuwe veloclub diende er hard te worden gewerkt om zich tegen de aantijgingen te verzetten. Tenslotte wist De Zeemeeuw het hoofd boven water te houden.'

Secretaris Maurice FERIAER vervolgde : ' De club telt thans een 500-tal leden. Het batig saldo in de kas bedraagt 2.359 Fr".

NAWOORD

Het dient gezegd dat voorzitter Remi VAN BELLEGHEM samen met zijn ijverige secretaris Maurice FERIAER het Zeemeeuwschip in deze woelige storm en onweer in de vaart heeft kunnen houden.

VERWIJZINGEN

- (1) Michel Capon, Ostend Stadion Velo Club, in De Plate, febr. 2001 blz. 54.
- (2) Oscar EILAND : ° Oostende 14/12/1883, ex-reder, Lijndraaijerstraat 44 Oostende.
- (3) Nestor VERSTRAETE : ° Poperinge 15/03/1899.
- (4) Pierre MALDEGHEM : ° Vlissingen 26/11/1908, Prinsenlaan 80 Oostende.
- (5) Z.W. (De Zeewacht) 8/2/1946.
- (6) Mededeling Jean LAROYE 12/03/2007.
- (7) Mededeling Maurice FERIAER, toenmalig secretaris, 27/3/2007.
- (8) Z.W. 21/6/1946.
- (9) Noé POMMELAERE : ° Waregem 1927. Prof in 1950-51.
- (10) Gaston DEWACHTER : ° Schelle 1926. Het jaar voordien, 1945, was hij 2e geworden in het kampioenschap van België voor junioren na de winnaar Jean LAROYE (zie: De Plate, maart 2007, blz. 77 - deel 16). Beroepsrenner van 1947 tot 1956.
- (11) Z.W. 26/7/1946.
- (12) Zanzi : kansspel met 5 teerlingen. Zanzi is een worp met 3 gelijke dobbelstenen.
- (13) Z.W. 1/11/1946.
- (14) K.B. 3/11/1946.
- (15) Z.W. 8/12/1946.

Verder : persoonlijk archief.

TENTOONSTELLING JAN DREESEN (1925-1997)

Voor het ogenblik, en dit tot eind 2007, loopt in ons museum een kleine tentoonstelling over Jan Dreesen., die 10 jaar geleden overleed.

Deze tentoonstelling is een hulde aan de man die van 1974 tot aan zijn dood secretaris en stuwende kracht was van onze Heemkring.

OPENINGSDATA MUSEUM IN 2007

- Elke zaterdag.
- Van 23 december t/m 07 januari 2007 (gesloten 25 en 26 december 2006 en 01 en 02 januari 2007).
- Van 17 februari t/m 25 februari (gesloten 20 februari).
- Van 31 mei t/m 15 april (gesloten 03 en 10 april).
- Van 17 mei t/m 20 mei.
- Van 15 juni t/m 16 september (gesloten elke dinsdag).
- Van 27 oktober t/m 04 november (gesloten 30 oktober).
- Van 22 december 2007 t/m 06 januari 2008 (gesloten 25 december 2007 en 01 januari 2008).

Telkens van 10u tot 12u en van 14u tot 17u

Onze prijs = uw profijt
Uw kleurenfoto's manueel
afgewerkt volgens de
modernste technologie
met multi-scanner

 **COCK
CAMERA
SERVICE**

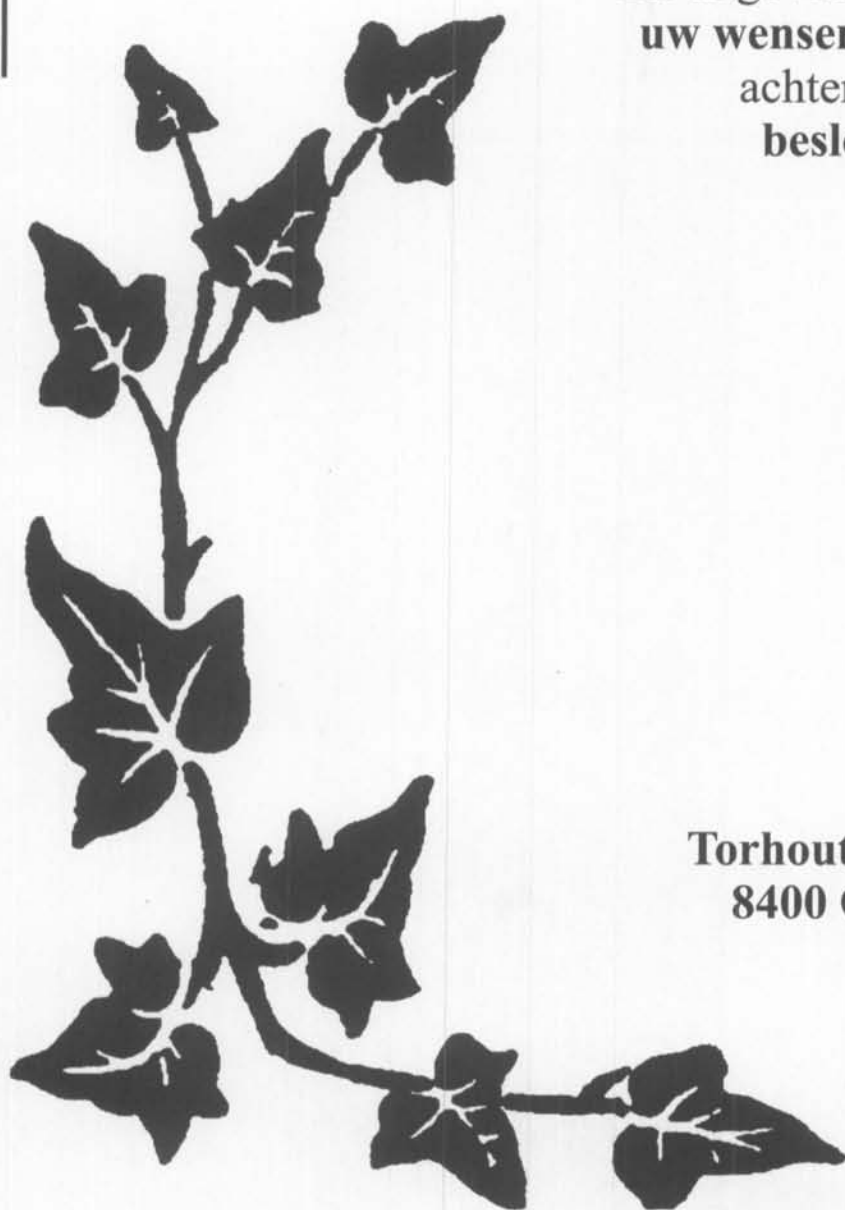
Hoek Jozef II straat en
Christinastraat - Oostende

Waar kwaliteit nog
vakmanschap is

Uitvaartverzorging - Funerarium

Jan Nuytten

Het **uitvaartkontra**kt
is de absolute **zekerheid**
dat uw begrafenis of crematie
zal uitgevoerd worden volgens
uw wensen en dat uw familie
achteraf **geen financiële**
beslommeringen heeft

Torhoutsesteenweg 88 (h)
8400 Oostende (Petit Paris)
tel. 059/80.15.53